

РЕШЕНИЕ

№ 2260

Гр. Варна, 22.11.2019 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр. Варна, Трети състав, в открито съдебно заседание на двадесет и втори октомври две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Дарина РАЧЕВА

при секретаря Калинка Ковачева и с участието на прокурора от ВОП, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 2082 по описа на Административен съд – гр. Варна за 2019 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба от сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ – гр. Варна срещу Решение № 2/18.07.2019 г. на Председателя на Административен съд – Варна по Заявление вх. № П-0002/04.07.2019 г., в частта, с която се отказва предоставяне на информацията под формата на преглед на оригинала и срещу мълчалив отказ на същия орган да се произнесе по част от заявлението за достъп до обществена информация в частта относно съдържанието, означението и датата на заповедта за утвърждаване на Правилата за извършване на звукозапис, действали в периода от 01.01.2018 г. до 28.06.2019 г.

В жалбата се твърди, че отказът да бъде предоставен достъп чрез преглед на оригинала е незаконен съгласно чл. 26, ал. 2, предл. 2 от Закона за достъп до обществена информация и няма основателна причина за този отказ. Във връзка с мълчаливия отказ са изложени доводи, че такъв отказ е незаконосъобразен на всички основания по чл. 146 от АПК и такава е трайната практика на ВАС.

В уточняваща молба от 31.07.2019 г. сдружението посочва, че мълчаливият отказ се изразява в липсващи съдържание и означение (номер и дата) на заповедта за утвърждаване на Правилата, действали в периода от 01.01.2018 г. до тяхната отмяна на 28.06.2019 г. Обосновава надделяващия обществен интерес и правния интерес от обжалване на отказа с правната сигурност при извършването на звукозаписи в съда.

Иска отмяна на решението в обжалваната част и на мълчаливия отказ, както и определяне на срок на административния орган да предостави търсената информация, претендират се и съдебно-деловодни разноски.

Ответникът в производството, Председателят на Административен съд – Варна, не изразява становище по съществуването на спора.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Производството е образувано по Заявление за достъп до обществена информация вх. № П-0002/04.07.2019 г., подадено от сдружението като електронен документ с квалифициран електронен подпис на адреса на електронната поща на задълженото лице.

Съгласно изричния текст на заявлението, поисканият достъп се отнася до:

- 1) „всички версии (редакции) на Правилата за извършване на звукозаписи и тяхното съхранение, утвърдени от Председателя на Административен съд – Варна“, както и
- 2) „заповедите за тяхното утвърждаване, за периода от 01.01.2018 г. до датата на нейното предоставяне“.

В заявлението е поискано достъпът до информацията да бъде под формата на преглед на оригинала и под формата на копия от относимите документи, предоставени по електронен път на електронния адрес на сдружението. Изложени са и мотиви относно надделяващия обществен интерес от информацията и причините за заявлението.

По заявлението е издадено Решение № 2/18.07.2019 г. на Председателя на Административен съд – Варна. В решението се приема, че исканата информация е служебна и достъпът до нея е свободен съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, липсват предпоставки за ограничаване на достъпа до информацията и е налице надделяващ обществен интерес, поради което е предоставен достъп до търсената информация – Правила за извършване на звукозапис, действали от 01.01.2018 г. досега и утвърдени от Председателя на съда и Заповед № РД-0372/28.06.2019 г. Във връзка с искания способ за достъп чрез преглед на оригинала в решението е посочено, че законът не вменява на субекта по чл. 3 от ЗДОИ да предоставя информацията по всички заявени способи, поради което е приел, че търсените документи следва да бъдат изпратени на електронната поща в заявлението.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – заявител на достъп до информация, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Заявлението за достъп до обществена информация е било подадено до председателя на Административен съд – Варна в качеството му на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – Председателят на Административен съд – Варна. Отговорът по заявлението за достъп до обществена информация е в писмена форма и съдържа в достатъчна степен фактическите и правните основания за издаването си, за да позволи осъществяването на съдебен контрол. Не се твърдят и при служебната проверка не се установяват съществени процесуални нарушения при издаване на решението, които да обосновават отмяната му само на това основание.

По приложението на материалния закон съдът съобрази, че обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Настоящият състав намира, че исканата в конкретния случай информация е официална, доколкото се съдържа в акт на председателя на съда, издаден при осъществяване на правомощията му по чл. 93, ал. 1, т. 7, вр. чл. 93, ал. 2 от Закона за съдебната власт, а именно, да утвърждава правила за организацията на работата на съда, които да са задължителни за всички съдии и служители в административния съд. Предвид това, достъпът до посочената обществена информация се счита за свободен по силата на чл. 12, ал. 3 от ЗДОИ.

Съдът намира жалбата за неоснователна по отношение на формата на предоставения достъп до правилата за извършване на звукозаписи и основателна по отношение на твърдения мълчалив отказ по следните съображения.

Формите за предоставяне на достъп до обществена информация са изброени в чл. 26 от ЗДОИ, в ал. 1, т. 1 от който е предвиден достъп чрез преглед на информацията в оригинал или копие или чрез публично достъпен регистър. В чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ е предвидена форма за достъп „копия, предоставени по електронен път“. В заявлението, по което е издадено обжалваното решение е поискан достъп както под формата на преглед на оригинала, така и

под формата на копия от относимите документи, предоставени по електронен път. Извън задължението за съобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на достъп по чл. 27 от ЗДОИ, в закона липсва норма, която да обвързва задължените субекти да предоставят една и съща обществена информация във всички посочени в заявлението форми, поради което не се констатира твърдяното основание за незаконосъобразност на решението по чл. 146, т. 4 от АПК. Няма причина да се приеме и наличие на несъответствие на решението в частта относно формата на предоставяне на достъпа с целта на закона, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а именно да бъде дадена възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти. От интерес за гражданите е самата обществена информация, тоест данните, до които е поискан достъп, а не многократния и под различна форма достъп до една и съща информация. Именно въз основа на съдържанието, а не въз основа на формата заявителят си съставя собствено мнение за дейността на задължения субект. Твърдението в уточняващата молба до съда, че прегледът на оригинала е с цел заявителят да огледа документа „от всички страни“ и да се убеди в неговото съществуване и надлежно валидиране, не намира подкрепа в разпоредбите на ЗДОИ, които гарантират право на достъп до информация, която в заявлението е определена като съдържанието на всички версии (редакции) от правилата и обстоятелствата относно утвърждаването в определен период, но не и като информация относно съответствието на документа на физически носител при задължения субект с предоставената на заявителя информация. От своя страна, твърдението, че целта на огледа на оригинала е да се убеди в съществуването на документа, е логически противоречиво, тъй като едновременно съдържа изявление, че такъв документ съществува, но че достъп до него е необходим, за да се увери заявителят, че той съществува. Ето защо, доколкото достъп до исканата информация по първата част на заявлението е предоставен, при това по един от предпочитаните в заявлението начини, липсва причина да се счита, че обжалваното решение е в противоречие с целта на закона.

Що се отнася до твърденията за мълчалив отказ за предоставяне на достъп до заповедите за утвърждаване на Правилата за извършване на звукозаписи и тяхното съхранение, за периода от 01.01.2018 г. до датата на предоставяне на достъпа, такъв отказ е налице и е незаконосъобразен. ЗДОИ предвижда в чл. 38 изрична писмена форма за отказ с конкретно посочени реквизити, както и задължително уведомяване по чл. 33 в случаите, в които субектът не разполага с търсената информация, но има или съответно няма данни за местонахождението ѝ. Предвид това, задълженият субект е следвало в решението си изрично да посочи дали във времеви отрязък, определен в заявлението, има издавани заповеди за утвърждаване на такива правила или не, ако има – дали предоставя достъп до тях или не, като в последния случай е следвало да изложи мотиви за това. Ето защо по втората част от заявлението, касаеща предоставяне на достъп до заповедите за утвърждаване на правилата за периода от 01.01.2018 г. до датата на предоставяне на информацията няма произнасяне, което е в нарушение на чл. 38 от ЗДОИ и съответно представлява основание за отмяна на мълчаливия отказ по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК. Преписката следва да бъде върната на органа с указания да се произнесе по заявлението в посочената му част в съответствие с правилата на чл. 38 от ЗДОИ в законоустановения срок.

При този изход от производството и предвид направеното искане за присъждане на разноски в размер на 300 лева адвокатско възнаграждение и 10 лева д.т., в полза на жалбоподателя следва да се присъди половината сума съобразно уважената част от жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Председателя на Административен съд – Варна да се произнесе по част от Заявление за достъп до обществена информация вх. № П-0002/04.07.2019

г. да предостави достъп до заповедите за утвърждаване на Правилата за извършване на звукозаписи и тяхното съхранение, за периода от 01.01.2018 г. до датата на предоставяне на достъпа, и **ВРЪЩА преписката** по заявлението за произнасяне в посочената му част с изричен акт в законоустановения срок.

ОТХВЪРЛЯ в останалата ѝ част жалбата на сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ – гр. Варна срещу Решение № 2/18.07.2019 г. на Председателя на Административен съд – Варна по Заявление вх. № П-0002/04.07.2019 г.

ОСЪЖДА Административен съд – Варна, ЕИК *****, да заплати на сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ – гр. Варна, ЕИК 176143308, сумата 155 (Сто петдесет и пет цяло) лева съдебно-деловодни разноски.

Съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ, в сила от 01.01.2019 г., решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: